

Sygn. akt II CZ 84/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Agnieszka Piotrowska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa W. K.

przeciwko I. K.

o ustanowienie rozdzielności majątkowej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 31 stycznia 2014 r.,

zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 24 października 2012 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 lipca 2012 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację pozwanej I. K. od wyroku Sądu Rejonowego ustanawiającego rozdzielność majątkową pozwanej i powoda W. K. Pozwana złożyła wniosek o doręczenie jej wyroku Sądu drugiej instancji z uzasadnieniem i po otrzymaniu tego orzeczenia wniosła w terminie przewidzianym w art. 398⁵ § 1 k.p.c. osobiście sporządzoną skargę kasacyjną, w której zawarła wniosek o ustanowienie dla niej pełnomocnika w osobie adwokata M. K. prowadzącego Kancelarię Adwokacką.

Postanowieniem z dnia 24 października 2012 roku Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę kasacyjną pozwanej z uwagi na nie zachowanie przymusu radcowsko- adwokackiego. Odrębnym pismem poinformował pozwaną, że jej wniosek o ustanowienie pełnomocnika zostanie rozpoznany, ale chcąc skorzystać z uprawnienia przewidzianego w art. 117³ § 3 k.p.c., powinna wskazać pełnomocnika prowadzącego kancelarię w okręgu Sądu Okręgowego w K.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik pozwanej z wyboru zarzucając naruszenie art. 117 § 2 , art. 87¹ § 1 i 2 i art. 398⁶ § 2 k.p.c. wniósł o uchylenie go w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Stosownie do 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych (przymus adwokacko-radcowski). Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Sporządzenie środka zaskarżenia do Sądu Najwyższego osobiście przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej w świetle art. 87¹ k.p.c. jest dotknięte brakiem nieusuwalnym i powoduje konieczność odrzucenia go na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., jako niedopuszczalnego, bez wzywania do uzupełnienia tego braku (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2006 r., III CZ 5/06, niepublikowane). Uzupełnienie czy też poparcie przez profesjonalnego pełnomocnika skargi kasacyjnej, wniesionej przez stronę osobiście nie spełnia wymagań określonych

w art. 87¹ § 1 k.p.c. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 11 marca 2008 r., II CZ 2/08, niepubl. i z 11 maja 2010 r., II PZ 11/10, niepubl.).

W tej sytuacji Sąd drugiej instancji, odrzucając skargę kasacyjną, nie tylko nie naruszył wskazanych w zażaleniu przepisów, ale postąpił zgodnie z ich treścią. Złożony na podstawie art. 117 k.p.c. w terminie otwartym do wniesienia skargi kasacyjnej wniosek pozwanej o ustanowienie dla niej pełnomocnika wywołał jedynie skutek w zakresie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej sporządzonej przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, o którym mowa w art. 124 § 3 k.p.c.

W tym stanie rzeczy, zażalenie pozwanej podlegało jako bezzasadne oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 1 k.p.c.